No. 2969 Zaterdag 23 Juli 1938 55ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0.10

Huiselijke Deugden

HET GROTE MANCO VAN DEZE TIJD.

Hyacinth Hermans schrijft in de Maasbode:

Huiselijke deugden. Even bezinnen. Wij kunen ons voorstellen, dat de katholiek, al is hij goed thuis in zijn catechismus, wel eens het onderscheid kwijt raakt tussen alle deugden, die hem worden voorgehouden, natuurlijke en bovennatuurlijke deugden, goddelijke en zedelijke deugden, en dan nog hoofddeugden of cardinale deugden.

Maar als wij nu hier spreken over huiselijke deugden, meer speciaal deugden, die ons in het huiselijk leven te pas komen, en naar welke wij allen hebben te leven, dan zijn dit geen afzonderlijke deugden, maar die, welke in de eerste plaats onder de zedelijke deugden ressorteren.

Als huiselijke deugden zouden wij dan willen noemen: eenvoud des levens, spaarzaamheid, vermijding van alle overdreven luxe, rechtschapenheid in alles. Deugden die alle weer kunnen samengevat worden in deze eerste en voornaamste deugd: de gerechtigheid of rechtvaardigheid, in dien zin zoals Christus zelf deze ons heeft voorgehouden: „Zoekt eerst het rijk Gods en zijn gerechtigheid, en al het andere zal u worden toegeworpen."

De gerechtigheid of rechtvaardigheid is de neiging van de wil om ieder het zijne te geven. Wij mensen op deze wereld vormen een gemeenschap, wij staan tot onze medemensen in velerlei betrekking, wij moeten als christenen de gemeenschapszin verstaan, en als zodanig sociale mensen zijn. De eerste en voornaamste voorwaarde daartoe is dat wij de gerechtigheid of de rechtvaardigheid betrachten door ieder het zijne te geven. Wij hebben op onze rechten te staan, maar wij moeten ook de rechten van anderen erkennen en ontzien. Als wij van de eenvoud des levens spreken als een huiselijke deugd, dan betekent dat, dat wij naar onze stand leven, en niet boven onze stand mogen gaan.

Een huiselijke deugd, welke wij wel dagelijks mogen overwegen. Als wij soms vlug geneigd zijn om te beweren, dat er tegenwoordig eigenlijk geen standsverschil meer bestaat, dan is dit vaak een uitvlucht of voorwendsel om ons al boven onze stand te gaan verheffen.

Alleen als het de belasting betreft, welke wij toch naar gerechtigheid hebben te dragen, staan wij dadelijk klaar om te klagen, dat wij boven onze stand worden aangeslagen.

Boven onze stand leven betekent ook niet, dat wij in ons huishoudelijk leven moeten afzien van een bepaalde geoorloofde luxe, welke ons dagelijks bestaan kan veraangenamen en verfijnen. Wij mogen zeker naar onze levensstaat en maatschappelijk aanzien een zekere luxe betrachten, dit betekent de toon onzer beschaving. God zelf heeft in Zijn schepping ons met een weelde van schoonheid en natuurpracht omringd, om er ons van te laten genieten.

„Al het geschapene is goed", leert ons de Apostel, „en niets behoeft verworpen of aangewezen te worden, wat onder dankzegging kan worden genoten".

Gepaste luxe, welke wij ons kunnen en mogen permitteren, geeft anderen weer arbeid, loon en winst. Ook wat vroeger luxe scheen is vaak nu — zien wij alleen maar op hygiënisch gebied — een dagelijkse noodzakelijkheid des levens geworden. Luxe is een zekere levenscultuur, die wij evenals Gods goede gaven mogen genieten. Maar wij mogen niet door weeldezucht bevangen worden, en daardoor boven onze krachten gaan. Dan wordt het verkwisting en verspilling. Ook weelde en welstand — men kan het zo dikwijls constateren — kunnen heel goed samengaan met een waardige eenvoud des levens.

Een gerust geweten, een rechtvaardig hart, heet het in het Boek der Spreuken, is een gedurige maaltijd. Maar in onze tijd zien wij het juist in bedenkelijke mate rondom ons gebeuren, dat er wel dure maaltijden worden gehouden, maar dat men daar niet meer aanzit met een gerust geweten of met een rechtvaardig hart.

Omdat men zijn leverancier vaak met het lege briefje terug zendt, en hem prijs en loon onrechtvaardig onthoudt.

De nu wel historisch geworden slager van Medemblik is wel een karakteristiek voorbeeld geworden voor onze tijd. Deze man wilde opzienbarend demonstreren, dat hij aan de schande van een faillissement was prijsgegeven, omdat zijn klanten hunnerzijds verzuimden het briefje voor geleverde goederen te voldoen. En hij hing voor zijn venster de lijst van namen op van hen, die wel zijn malse biefstukken en vette carbonades hadden geconsumeerd, maar achteloos **vergaten het verschuldigde geld als tegenpraestatie op zijn toonbank te deponeren.** De gesignaleerden achtten zich in hun goede naam gedupeerd, maar vergaten dat zij 's mans eigen naam aan een onverdiende schande hadden blootgesteld.

Had ieder gewetensvol betaald wat men eerlijk schuldig was, de man had deze oneer niet ervaren.

Men kent de legende van de Haagse houten ham, die voor de inkijkers van buiten op tafel werd gezet om uiterlijk de schijn van welstand te kunnen ophouden, maar ondanks de spot getuigt dit meer van christelijke deugd dan de roekeloze onverantwoordelijke gestie van hen, die hautain een volvette ham op tafel commanderen, terwijl zij zich bewust zijn dat zij zich amper een nuchtere houtsnip kunnen permitteren.

Méér eerbied vraagt een z.g. koude aardappelen- of magere karbonnadebuurt, zoals de volksmond pleegt te zeggen dan het deftige herenhuis, dat zich van zijn imponerend façade dient om leveranties af te dwingen, op wier betaling wordt gewacht.

De rijke vrek uit het Evangelieverhaal werd veroordeeld omdat hij den armen Lazarus de kruimels geweigerd had van zijn welvoorziene dis. Maar hoe zal het dengene vergaan, die tevoren zich bewust is dat hij zelfs de kruimels niet kan betalen.

Het onthouden van een rechtvaardig loon, dus ook van een verschuldigde prijs, wordt in de catechismus genoemd onder de wraakroepende zonden.

„Wie het in het zweet verworven brood steelt, is als wie zijn naaste vermoordt."

Men sust zijn geweten in slaap met te menen „il faut pourtant vivre", wij moeten toch ook leven, maar men vergeet, dat men leeft op kosten van anderen, die zelve het ook niet kunnen missen. Anderzijds wordt het leven verleidelijker gemaakt dan ooit, men kan alles krijgen en kopen op crediet, wat meestal betekent kopen wat men niet betalen kan. De hoogmoed des levens heeft ons vervoerd, de begeerte ons aangeraakt. **Men leeft op een voet, dien men niet meer verantwoorden kan. En het geweten wordt meer en meer het zwijgen opgelegd.**

Eenmaal de bedenkelijke weg ingeslagen gaan wij steeds verder als de onrechtvaardige rentmeester, en wij zien geen uitkomst meer. En eens ter verantwoording geroepen zullen wij sprakeloos staan.

„Wat gij den minste der Mijnen hebt gedaan", hield Christus ons voor „dat hebt gij aan Mij gedaan". Zelfs een glas water toereiken aan den arme. Maar ook zal het zo omgekeerd gaan. Wat wij een der Zijnen hebben misdaan, hebben wij ook tegenover Hem misdaan. Wat wij aan anderen tekort doen, doen wij aan God tekort.

„Geeft dan allen wat gij schuldig zijt", leert ons de Apostel, „schatting, wien gij schatting, tol, wien gij tol, ontzag, wien gij ontzag, eerbied, wien gij eerbied schuldig zijt. Weest niemand iets schuldig."

Ieder heeft recht op zijn loon, ieder in de handel is gebonden aan de juiste prijs, ieder moet zijn schuld betalen, **ieder het zijne geven. Het grote kwaad van tegenwoordig is de huishoudelijke schuld te laten oplopen, groot doen op** kosten van anderen, zo dat men tenslotte zo in de schulden steekt, dat men er niet meer bovenuit kan komen. Dan wordt er geleend om het ene gat met het andere te stoppen, men leent met het zekere vooruitzicht dat men het nooit meer kan terugbetalen. En men staat tenslotte even misdadig als de man, die geld van anderen onder zijn berusting heeft, en het ten eigen bate aanwendt. De onrechtvaardige rentmeester die alleen schande in het verschiet ziet.

Chesterton heeft eens gezegd dat een der hoogste deugden van den mens is de verachting van het geld. Maar omgekeerd kan men zeggen dat het grootste kwaad van tegenwoordig is de verachting, het luchthartige tellen van het geld, dat aan anderen toekomt. Geld, dat den rijke den hemel en den arme de hel doet vergeten.

Wel een verantwoording laden ouders op zich die hun kinderen doen opgroeien in deze sfeer van ongerechtigheid. Kinderen die zien en dagelijks getuigen zijn, en er vaak aan moeten meedoen om anderen het geld, de prijs en het loon te onthouden, dat hun rechtens toekomt. Kinderen die worden opgevoed in een sfeer van onoprechtheid, in een wereld van leugen en bedrog, die de uiterlijke schijn moeten redden. Kinderen, die door het slechte voorbeeld voorgegaan, vaak later in het leven hetzelfde doen wat zij van de ouders hebben gezien en geleerd, en van wie dan smadelijk wordt getuigd: „'t zit nu eenmaal in de familie."

En wat een ergernis geven deze mensen, die zich christenen en katholieken noemen, van wie de rechtschapenheid in handel en wandel in alles wordt verwacht en verondersteld.

Want de rechtvaardigheid omvat alle deugden en is niet onderscheiden van de volmaaktheid. Hij die aan ieder, aan God, aan zich zelf en aan zijn naasten het zijne geeft, mag tot een volmaakt Christen worden gerekend.

Zijn hoogste roem moet zijn, zoals in het Boek der Spreuken staat „beter een weinig met gerechtigheid dan veel inkomen met ongerechtigheid."

Rechtvaardigheid gaat boven alle aardse goederen. Wat toch baat het den mens heel de wereld voor zich te winnen, maar schade te lijden aan zijn ziel.

Maar zalig zullen zij worden geprezen, die weer hongeren en dorsten naar gerechtigheid in deze zo ongerechtigde wereld.

Filmwezen en de Jeugd

Onder de technische volkenbondscommissies, welke arbeid eerst op de lange duur goede resultaten zal kunen afwerpen, neemt de volkenbondscommissie voor sociale zaken zeker een der eerste plaatsen in. Deze comissie neemt stellig geen overijlde aan de toestand van het ogenblik aangepaste besluiten. Zij streeft niet naar het totstandbrengen van conventies en naar de ratificatie daarvan door een althans enigszins behoorlijk aantal staten. Zij neemt zelfs geen resoluties aan, waarin zij de regeringen aanbeveelt de een of andere nationale maatregel op haar gebied te treffen. De volkenbondscommissie voor sociale zaken tracht slechts door een openbaarmaking van rapporten, waarin de slotsommen van een jarenlang voorbereidend onderzoek en de in verschillende landen opgedane ervaringen helder en zakelijk worden uiteengezet, voorlichtend en opvoedend te werken, met de bescheiden hoop, dat men in het een of andere land zijn nut met de inhoud van het rapport zal weten te doen.

Deze volkenbondscommissie voor sociale zaken, die verleden jaar uit de vroegere volkenbondscommissie voor de bestrijding van de vrouwenhandel en voor de bescherming van het kind is ontstaan, heeft onlangs haar tweede jaarlijkse zitting gehouden en zich ditmaal vooral met kwesties inzake de bescherming van het kind bezig gehouden.

De vertegenwoordigers van 19 regeringen (Argentinië, België, Canada, China, Denemarken, Engeland, Frankrijk, Hongarije, Ierland, Brits-Indië, Japan, Mexico, Nederland, Polen, Roemenië, Spanje, de Verenigde Staten van Amerika, Zuid-Slavië en Zwitserland) namen aan deze zitting deel, die de Deense gedelegeerde mevrouw dr. Estrid Hein tot voorzitster en den Nederlandsen gedelegeerde mr. H. de Bie, voorzitter van de Nederlandse bond tot kinderbescherming, tot ondervoorzitter had.

Onder meer heeft zich deze commissie ook bezig gehouden (en zal daarover binnenkort 'n rapport doen verschijnen) met het vraagstuk van het filmwezen in verband met de jeugd en genoemd rapport zal nog slechts een eerste bijdrage der volkenbondscommissie zijn tot verdere bestudering dezer kwestie. De volkenbondscommissie is zich ervan bewust, dat deze aangelegenheid zich nog in een stadium van volle-ontwikkeling bevindt, zodat zij zich nog meermalen in de toekomst ermede zal hebben bezig te houden. Zij heeft echter gemeend de openbaarmaking van het eerste rapport van den Engelsen regeringsvertegenwoordiger Harris niet langer te mogen achterwege houden, daar het tal van nuttige feitelijke inlichtingen en raadgevingen bevat omtrent de tweeërlei bemoeiingen, die op dit gebied vooral gewenst zijn: de bevordering van een veelvuldiger productie van jeugdfilmen, die de kinderen vermaken en tevens hun goede smaak ontwikkelen, en daarnaast het verhoeden van bioscoopbezoek door de jeugd, wanneer daar een voor de kinderen ongeschikte film wordt vertoond.

Bij de discussies over het rapport-Harris in de volkenbondscommissie bleek het weder op teleurstellende wijze, hoe moeilijk het is jeugdfilmen te vervaardigen, die naar het algemene oordeel inderdaad voor de jeugd vermakelijk en opvoedend zijn. De directeur van het Britse filminstituut gaf een voorstelling van Engelse jeugdfilmen, die de haren van menig commissielid te bergen deden rijzen. Zulke woeste taferelen van vechten werden erin op het doek gebracht! Jeugdfilmen moeten zeker niet zoetsappig zijn, doch hier werd aan het streven, om ze voor de jeugd spannend te maken, zoveel geofferd, dat verschillende commissieleden, en ook onze Nederlandse vertegenwoordiger mr. de Bie, niet konden nalaten hun verwondering te uiten: dat deze filmen als voorbeelden van goede jeugdfilmen naar Genève waren gebracht.

De volkenbondscommissie voor sociale zaken heeft ook nog een lange voorbereidende bespreking over het vraagstuk der onwettige kinderen gehouden. De heer de Bie bracht een eerste rapport uit over de tegenwoordige rechtstoestand der onwettige kinderen in de verschilenlde landen. Het volgende jaar zal mr. de Bie een tweede rapport uitbrengen, waarin hij de sociale zijden van het vraagstuk zal bespreken. Eerst daarna zal de commissie zelf een eigen oordeel trachten uit te spreken en tot de openbaarmaking van een definitief rapport kunnen besluiten.

De Cultus van het Zomerleven

Het Katholiek Comité van Actie „Voor God" schrijft ons wat mutatis mutandis voor Curaçao ook van belang schijnt:

Er was een tijd, dat een zwembad een plaats was om te zwemmen en een badcostuum een costuum, dat men bij het baden droeg. Toen er reeds meer zwembaden werden gesticht en de winkeliers steeds meer badcostuums verkochten, had men mogen verwachten, dat de zeer gezonde zwemsport een hausse zou beleven. Bij de opening van ieder nieuw bad werden redevoeringen gewijd aan de bevordering der volksgezondheid en werd ieder rehtgeaard Nederlander uitgenodigd zich te verheugen in deze vooruitgang, de waterrijke historie van het vaderland waardig.

De rechtgeaarde Nederlanders hebben zich verheugd, maar zijn op de lange duur tot de ontdekking gekomen dat hun vreugde wat voorbarig was geweest. Zeker, de populariteit van de zwemsport is gedurende de laatste jaren belangrijk toegenomen.

De zwemsport kreeg echter tal van nevenvormen, die met sportiviteit weinig gemeen hebben, en met de natuurbaden, **met de uitgroei** van het zomerse strand**leven kwam een cultus** van het zomergenoegen, waarin de nieuwste tint van het pas gelanceerde badcostuum en de meest doeltreffende zonnebruin-crème van meer belang zijn dan de technische eisen, waaraan een gezonde sportsman zich onderwerpt.

De katholieken hebben aanvankelijk krachtig geprotesteerd en betoogd, dat het zonnebad niets met sportiviteit had uit te staan en dat het gemengde bad, op zich reeds om meer dan een reden te verwerpen was. Omdat er trouwens geen enkele leuze was, waaronder men het gemengde bad met betrekking tot sportiviteit of volksgezondheid met enige kans op succes kon propageren, hebben de voorstanders de propaganda aan het bestaan van het gemengde bad zelf overgelaten. Het resultaat was, dat er steeds meer nieuwe voorstanders kwamen, die met een vervaarlijk hoongelach in de richting van de „bekrompen" die zich door een nooit gegeven argument niet wilden laten overtuigen, zonder nadere motivering op tal van plaatsen hun zin wisten door te drijven.

Toen de kennissen het „niet zo erg meer vonden" en advertentiepagina en etalage enkele jaren hun werk hadden gedaan, hebben ook vele katholieken zich een „breder" standpunt aangemeten. Een verwijzing naar het buitenland, waar men het gemengde bad en het zonnebad „immers" de gewoonste zaak van de wereld beschouwt, was voor velen voldoende om het fundamenteel bezwaar, waarmee men zich in het begin tegen deze weinig sportieve verschijnselen had gekeerd, te laten varen. En toen het zover was gekomen, dat ook een aantal breed-denkende katholieken zijn afkeer voor het moderne badleven had overwonnen, zijn zelfs „goede" katholieken er toe overgegaan om zich te schikken in vormen van zomergenoegen, welke met sportiviteit weinig of niets meer te maken hebben.

Zij legden zich erbij neer, dat het badcostuum tot 'n somtijds zeer onpractisch maar opvallend flateus kledingstuk werd, klaarblijkelijk bedoeld om ook en vooral buiten het water te worden gedragen. Ook zij vergaten, dat de wil van een overigens normale mens op een zeer bepaald punt meer te verduren pleegt te hebben dan op andere punten en dat het tot de vreemde zonden behoort, als men door zijn kleding of gedrag de moeilijkheden van andere mensen zwaarder maakt dan zij zijn. Uit het feit, dat de schaamte voor het gemengde bad en het zomerse strandleven op de duur afstompt, heeft men ten onrechte de conclusie getrokken, dat hierdoor dus het aanvankelijke bezwaar was komen te vervallen, terwijl men zich geen rekenschap gaf van de omstandigheid, dat op deze wijze bepaalde intimiteiten, welke hun eigenlijke betekenis pas krijgen in het leven van twee echtgenoten en voor dit leven dan ook behoorden bewaard te blijven, aan een openbaarheid worden prijsgegeven, waarvan die „goede" katholieken zelfs de onbeschaamdheid gelukkig nog niet inzien. Want, ook al hebben we niet de minste reden, om deze katholieken opzettelijk boze bedoelingen aan te wrijven, er blijft staan, dat de fijnheid van dit latere leven aan subtiliteit verliest voor wie reeds op jongere leeftijd regelmatig van de meer verwijderde vreugden van dit leven hebben genoten.

Het zou immers heel verkeerd zijn de excessen van het moderne zomerleven als „onaantrekkelijk" te betitelen. Ieder normaal mens weet, dat het juist de aantrekkelijkheden van dit zomerleven zijn, die overigens goedwillende mensen zo gemakkelijk hebben doen capituleren. Had anders de even menselijke zucht om „mee te doen", om niet „voor ouderwets te worden versleten", zo spoedig succes kunnen hebben? Had men er anders toe kunnen komen om uitingen, waar men aanvankelijk zo afwijzend tegenover stond, te willen goedpraten met een ongemotiveerde verwijzing naar sportiviteit, welke in de cultus van het moderne zomerleven juist zover te zoeken is?

Juist het feit, dat zovele katholieken het juiste spoor op dit punt bijster blijken te zijn, heeft de kwestie zo bijzonder ingewikkeld gemaakt. Als de katholieken zich geen rekenschap gaven van de principiële houding,welke hun in verband met het zomerleven past, wie zullen dit dan wel doen?

Statistieken over de verderfelijke invloed van het moderne zomerleven zijn nu eenmaal niet op te geven, al zijn de uitspraken van tal van psychiaters en medici op dit punt duidelijk genoeg. Als er statistieken waren, zouden vele jonge vrouwen grondig van hun breeddekendheid genezen zijn. Juist zij zien het laatst, hoe dit gebrek aan sportiviteit en deze ongemotiveerde zucht om recht te praten wat krom is, massa's verwoestingen aanricht, verwoestingen, die des te ontstellender zijn, omdat ze zich aan iedere oppervlakkige constatering onttrekken en pas langzaam tot de complicaties leiden, waaraan een volgende generatie zich niet meer zal weten te onttrekken.

Als de katholieken, die op vele punten hun verantwoordelijkheid inzien, tegen die tijd niet hebben begrepen, dat zij ook in dit opzicht in de onmerkbaar verheidenste wereld een zeer voorname taak hebben te vervullen, zal de eigenlijke zin van het latere leven voor jonge mensen steeds meer worden verwrongen en zullen zij er zelf schuldig aan zijn, indien „de geest van de wereld" (wat geen vrome gemeenplaats is, maar een woord van Christus Zelf) de christelijke geest, welke aan alles onherroepelijk zijn eigen plaats aanwijst en geen genoegens erkent die haar eigen doel voorbijschieten, langzaam maar zeker voortwoekert.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT

Het bezoek van het Engelse Koningspaar te Parijs heeft aan de verschillende ministers gelegenheid gegeven om verschillende politieke kwesties te behandelen en de voornaamste overeenkomsten, die men bereikt heeft, zijn wel dat de Sudeten Duitse kwestie eerst zal moeten opgelost zijn, alvorens Engeland een overeenkomst met Duitsland zal aangaan. Dan zal Engeland een bemiddelingspoging in het werk stellen om een eind te krijgen aan de Spaanse burgeroorlog; de Engels-Italiaanse overeenkomst zal niet geratificeerd worden, alvorens Italië een overeenkomst heeft gesloten met Frankrijk en ten slotte is er een nauwere aaneensluiting gekomen tussen Engels-Franse toenadering.

Bepalingen dus nog al van belang. Temeer daar in de Frans-Italiaanse betrekkingen Italië de eerste stap moet zetten, daar de onderhandelingen indertijd zijn afgebroken tengevolge van een rede van Mussolini te Turijn.

Volgens laatste berichten zou de Sudeten-Duitse kwestie in zover tot een oplossing zijn gekomen, dat in Tsjecho Slowakije 4 parlementen worden ingesteld voor de vier minderheden. Nog al ingewikkeld dus. En als dat maar goed gaat!

In Spanje zijn de nationalisten weer in de opmars en 15 K.M. vooruitgeschoven. Saguntum schijnt vrijwel te zijn ingesloten. We vernemen verder uit Barcelona, dat aldaar bij de laatste 53 luchtbombardementen meer als 2 duizend personen zijn gedood; meer als 5 duizend gewond en 153 gebouwen verwoest.

De gespannen verhouding tussen Rusland en Japan aan de grens van Mansjoukuo schijnt nog al een bevredigend verloop te zullen vinden. De Japanse gezant in Moskou had aanvankelijk aan Litwinoff verklaard, dat Japan zijn toevlucht nemen zou tot kanonnen en geweren, als de Russen niet de ingenomen heuvel zouden ontzetten. Maar thans is van het Japanse Ministerie het bericht gekomen, dat met het oog op de zware verantwoording in China, Japan naar een vreedzame oplossing streven zal.

Merkwaardig nog dat na de rassenpolitiek, welke de vorige week ook voor Italië werd aangekondigd, Z. H. de Paus dezer dagen van Castel Gandolfo een scherpe veroordeling heeft uitgesproken over de overdreven rassenwaan en dito nationalisme. Het is voor de wereld niet onduidelijk dus, aan wie thans op de eerste plaats deze pauselijke woorden zijn gericht.

De Engelse regering publiceerde dezer dagen een Memorandum in zake de onderhandelingen die men de laatste tijd gevoerd heeft met Australië, het werelddeel, wat vermoedelijk na Zuid-Amerika zijn toekomst krijgen zal. Het lijkt ons wel van belang vandaag eens op dit onbekende werelddeel de aandacht te vestigen.

Honderdvijftig jaar geleden stichtte Engeland in de Stille Zuidzee — thans algemeen de Pacific geheten — een Nieuw-Engeland. Zoals de Spanjaarden in Mexico een Nieuw-Spanje gesticht hadden.

Maar terwijl de Spanjaarden — althans de leidende mannen en de koning, die hen uitzond — in het bijzonder bedoelden een Nieuw-Spanje voor Christus en de Kerk te stichten, bedoelden de Engelsen en hun regering zeer speciaal een Nieuw Engeland te stichten voor... Engelse boeven.

De balans opmakend na anderhalve, respectievelijk drie eeuwen, leidt tot wel zeer verschillende resultaten. De Spaanse onderneming heeft ogenschijnlijk tot een zeer éclatant faillissement geleid. Door de zwakheden der menselijke natuur hebben de Spanjolen van hun oorspronkelijke plannen maar weinig terecht gebracht. Nieuw-Spanje ging een honderd jaar geleden voor Spanje verloren en in onze dagen woedt er een strijd op leven en dood tegen het Christendom, dat er indertijd een einde maakte aan mensenoffers en kanibalisme op een schaal zoals voor- noch nadien ergens vertoond is.

De Engelsen hebben met hun boeven-Engeland ogenschijnlijk meer succes gehad. In die dagen zaten er in Engelse gevangenissen nog al wat lieden, die men maar niet zonder meer door den beul kon laten afmaken. Men beschikte ook niet meer over de mogelijkheid om hen als blanke slaven naar de Engelse suikerplantages in West-Indië te sturen, daar dit philantropisch gebruik van misdadigers in onbruik was geraakt. Maar daar er in het jaar 1788 in de Engelse gevangenissen nu eenmaal een 800 lieden zaten, die niet tegen dezelfde lucht konden als de overige Engelsen — zacht gezegd — werd in Januari van datzelfde jaar dit gehele gezelschap te Sydney Cove in Australië aan wal gezet, nadat daar eerst de Engelse vlag was gehesen en het land voor den Engelsen koning in bezit genomen.

De Australiërs van heden zien niet gaarne hun doopceel aldus gelicht en men neme het hun eens kwalijk! Ze hebben zich dan ook krachtig verzet tegen het oorspronkelijke plan om in de historische optocht van 26 Jan. j.l. een groep te laten meelopen, die de herinnering aan de eerste achthonderd stamvaders levendig zou houden. Zij schuiven steeds gaarne naar voren, dat deze achthonderd eigenlijk geen boeven geweest zouden zijn, maar meer stoute jongens, onmaatschappelijken, enz. — die de rechtspraak dier dagen nog niet van het gewone geboefte had leren onderscheiden.

Hoe het zij — deze 800 Engelsen konden in elk geval uitstekend tegen de lucht van het Zuid-Land, d.i. Australië. Ze schenen al zeer weinig „nordisch" aangelegd te zijn en verdroegen de zon uitstekend. De oorspronkelijke Australiërs, de autochtonen, konden echter weer niet tegen dezelfde lucht als de nieuwkomers en werden door dezen vrijwel uitgeroeid. Waar nooit veel over te doen geweest is en waar zelfs Wilson te Versailles met geen woord over gerept heeft, toen hij het er over eens was, dat die boze Duitsers geen koloniën mochten hebben, omdat zij de inlandse bevolking de grond afnamen, enz.

Op de eerste zending Engelsen volgden er meer — niet meer uitsluitend onmaatschappelijken — met als gevolg, dat het vasteland van Australië, het Engeland van het Zuidelijk halfrond, op heden door een zeven millioen Engelsen bewoond wordt. Naast hen wonen nog een zestigduizend der oorspronkelijke landskinderen, waarvan het twijfelachtig is of er na een paar generaties nog wel over zullen zijn.

De zeven millioen Europeanen, die op heden in Australië wonen — een land zo groot, dat het een werelddeel is — zijn voor 95% van Engels bloed, van vreemde smetten vrij en het gemenebest met de status van een Brits dominium dat zij vormen, is het meest Engelse van alle dominions — al voert het een zeer uitgesproken eigen bestaan. Dat dit dominion zo uitgesproken Engels is vindt zijn oorzaak in de afgelegen ligging en in het ontbreken van landsgrenzen, terwijl er practisch geen ander volk gekoloniseerd heeft dan het Engelse. Noch Canada, noch Zuid-Afrika zijn dermate Engels als Australië het is.

Dat Engelse Australië of Australische Engeland is zwaar bevangen door de „white man's obsession", zodat het — zonder ooit over het rassenvraagstuk te praten, boeken te schrijven of te schreeuwen — geen enkele kleurling toestaat zich binnen zijn grenzen te vestigen, of er ook maar eens rond te lopen. Tenzij hij een bijzondere permissie heeft en een waarborgsom stort, dat hij het land weer verlaten zal.

Het droeve van het geval is echter, dat in hetzelfde jaar, waarin het Engeland van de Stille Zuidzee zijn honderdvijftig-jarig bestaan viert, zijn overledensacte is opgemaakt. Want in dit land met welhaast onbegrensde mogelijkheden, een zeer hoge levensstandaard en arbeidsvoorwaarden, die misschien alleen maar in Amerika worden overtroffen, wil men geen babies meer. En dat in een nog bijna leeg werelddeel, waar best voor tachtig millioen mensen ruimte en brood is.

Het geboortecijfer loopt er achteruit, zo hard als een paard maar lopen kan! Er wonen ongeveer een millioen Katholieken in wier gelederen het neomalthusianisme ook wel slachtoffers maakt, maar toch niet in die mate als onder de rest der bevolking. Het is echter uitgesloten, dat de kleine Katholieke minderheid blijvend de kinderen ter wereld zou kunnen brengen nodig om Engels-Australië te doen blijven.

De hoop van Australië, de spes patriae, de hoop des vaderlands is op heden dan ook niet meer de eigen jeugd, maar vreemde import. Zonder nieuwe immigratie zou Australië de volgende eeuw in moeten gaan „zonder hope", met een steeds kleiner wordende bevolking. De situatie is op heden reeds zo dreigend, dat de Engelse regering thans de immigratie noodzakelijk acht en dat het cabinet meer en meer immigratie van geschoolde arbeiders uit Duitsland, Nederland en de Scandinavische landen voorstaat. Op Engelsen schijnt men in het geheel niet te durven rekenen!

In dezelfde Pacific als Australië ligt Japan — met op heden een geboorteoverschot van een millioen per jaar. En dat terwijl de Australiërs hun werelddeel kunstmatig leeg houden!

De eindafrekening, die beslissend zal zijn voor een eerlijke vergelijking tussen de kolonisatiepogingen van Spanjaarden en Engelsen zal vermoedelijk pas over een kleine honderd jaar kunnen worden opgemaakt. Het lijkt lang niet onmogelijk, dat de Spanjaarden er dan beter af zullen komen dan vandaag.

Reinigt uw nieren van vergiften en houdt op met 's nachts wakker te worden,

Leidt een gezonder, gelukkiger en langer leven.

Duizenden mannen en vrouwen vragen zich af waarom rugpijn hen lastig valt, waarom zij 's nachts dikwijls naar de privé moeten, waarom de afvoer weinig, soms pijnlijk en brandend is.

Ieder van deze symptomen betekent dat uw nieren en blaas aandacht nodig hebben, voordat deze kleine verschijnselen zich ontwikkelen in ernstige gevolgen.

Om zuren en vergiftige stoffen uit uw nieren te verwijderen, om de prikkelingen van blaas en nieren te verzachten en hen in gezonde werking te stellen, koopt een doosje „Medalla de Oro" (Gold Medal) Haarlemmer capsules voor ƒ 0.75 en gebruikt ze als aangegeven.

Deze onschadelijke, beproefde en zekere medicijn heeft altijd een goed gevolg. U zal zich binnen enkele dagen beter gevoelen, omdat deze diurétique buitengewoon succesvol is, zij de nieren versterkt en uit uw lichaam alle excessen van urine-zuren verwijdert, die dikwijls de oorzaak zijn van pijn en reumathiek.

Maar overtuigt u „Medalla de Oro" (Gold Medal) Haarlemmer Olie te kopen — de ingrediënten komen direct vanuit Haarlem, Nederland.

Alle goede dingen worden nagemaakt.

2

BUITENLAND

GEEN HUWELIJK VAN SCHUSCHNIGG.

Het Zwitserse Katholieke Persbureau Kipa, meldt het volgende:

Van goed-geïnformeerde kerkelijke zijde wordt ons het volgende medegedeeld: „Steeds weer duiken tendentieuze berichten op over een klaarblijkelijk huwelijk van Schuschnigg. Hiertegenover moet geconstateerd worden, dat er geen huwelijk met Gravin v. Fugger heeft plaats gevonden, en dat de door de „United Press" gelanceerde mededeling geheel onjuist is. Schuschnigg denkt noch aan huwelijk noch aan zelfmoord.

ZIJN GOUDEN GEBIT.

De N. Tilb. Crt. schrijft:

Een der prachtigste werken, de laatste tijd in de wereld ondernomen is de bouw der honderd nieuwe kerken in het diocees van Parijs.

Kardinaal Verdier heeft dat geweldig plan op- en doorgezet, gedrongen door de geestelijke nood van de banmijl en ook in sommige wijken van Parijs zelf, maar ook door de stoffelijke en zedelijke nood van de werkeloosheid.

Millioenen en millioenen zijn er voor nodig, maar van de offervaardigheid der Parijzenaars kan men zich een denkbeeld vormen als men weet, dat een lening van twintig millioen in vier uur tijd voltekend was, zodat de provincie om het zo eens uit te drukken achter het net viste.

Tot nu toe is er zowat 100 millioen besteed, wat nog iets anders is dan een millioenenplan op touw zetten met het geld der belastingbetalers.

In de Sorbonne heeft mgr. Paul Touzé, de directeur van de „chantiers du Cardinal" van de bouwwerken van den Kardinaal — een rede gehouden om op de godsdienstige, sociale, artistieke betekenis te wijzen.

Hij eindigde zijn rede met te verhalen over wat hij noemde het penninkske van den dwangarbeider.

Enige weken geleden werd een convooi veroordeelden naar Guyana gezonden. Een was lange maanden in de gevangenis van Fresnes opgesloten geweest. Aan den aalmoezenier had hij om boeken gevraagd en zo kwam hem ook het prachtwerk Le Christ dans le Banlieue van Père l'Hande in handen. Wij hebben daarover onze lezers jaren geleden gesproken. Zij kunnen zich dus de naam van dezen apostel der banmijl, een Jezuit herinneren.

Tot de levenslange dwangarbeid veroordeelde was getroffen door alles wat hij las en wilde zijn offer brengen. Niets had hij dan zijn goud gebit en dat gaf hij den aalmoezenier als gave voor de kerkbouw.

Toen de priester hem opmerkte, dat men aan de dwangarbeiders hard brood geeft en geenszins zacht gebak, antwoordde hij: „mijnheer de aalmoezenier, ik heb daaraan gedacht. Geloof mij, dat zal het begin zijn van de boete voor mijn misdaad."

Zeg den Kardinaal dat er onder de gedeporteerden een is die aanvaard heeft in zijn vlees gekastijd te worden opdat God zijn bouwwerken zegent."

Voilà bien Paris! zeide Mgr. Touzé.

Inderdaad, dat is Parijs op zijn mooist en zijn best.

NEDERLAND.

WERELDTENTOONSTELLING TE NEW-YORK.

Bezoek van den president der expositie aan Nederland.

Niets dan lof over de Nederlandse deelneming.

De president van de wereldtentoonstelling 1939 te New-York, de heer George Mc. Aneny heeft twee dagen in Den Haag doorgebracht. De bedoeling van dit bezoek was in persoonlijk contact te komen met leden van het kabinet en de Nederlandse regering te danken voor haar deelneming aan deze tentoonstelling.

„Een bezoek uit hoffelijkheid", aldus de heer Mc. Aneny, die in Italië, Zwitserland en Frankrijk al geweest is en naar Brussel is vertrokken. Vandaar uit gaat hij nog naar Scandinavië en dan naar Engeland.

Met de ministers Colijn, Patijn en Van Buuren heeft de heer Mc. Aneny een onderhoud gehad. Hij lunchte met minister Welter, den Amerikaansen gezant, den heer Gorden, en den commissaris-generaal van de Nederlandse deelneming aan de wereldtenoonstelltng, Jhr. mr. A. C. D. de Graeff.

Meer dan twee jaar heeft de voorbereiding van deze tentoonstelling geduurd. Zij belooft de grootste te worden welke ooit is gehouden. Van de 62 landen, die werden uitgenodigd, hebben er 56 aangenomen. Ook de Volkenbond zal op de tentoonstelling vertegenwoordigd zijn. Duitsland en Oostenrijk zijn teruggekomen van hun toezeggingen om deel te nemen. In totaal is een bedrag van 155 millioen dollar in deze tentoonstelling gestoken. Deze som omvat niet alleen de bedragen door de verschillende regeringen besteed, maar ook de kosten, welke grote particuliere exposanten, zoals Amerikaanse spoorwegen en de Ford-fabrieken, zullen maken.

De heer Mc. Aneny rekent er vast op, dat de tentoonstelling op de historische 30ste April 1939 geopend kan worden, dat is 150 jaar na de onafhankelijkheid van de Verenigde Staten.

Over de Nederlandse deelneming had de heer Mc. Aneny niets dan lof. Een millioen bloembollen zal het Nederlandse paviljoen omgeven.

„Wij zijn erg blij, dat Nederland te New-York vertegenwoordigd zal zijn, want wij zijn trots op onze Nederlandse afstamming", zo besloot de heer Mc. Aneny.

DREIGT EEN GEVAAR VOOR VERROOMSING VAN NEDERLAND?

In de bladen der N.S.B. en ook in die van de domineеs Kersten en Lingbeek wordt in de laatste tijd in bijzondere mate gewerkt met het spookbeeld van een „verroomsing" van Nederland.

Dat dit gevaar inderdaad enigermate dreigende is, bewijst een rede door oud-minister Mr. J. Terpstra dezer dagen gehouden op een vergadering van het Christ. Nat. Schoolonderwijs. Omtrent deze rede lezen we in het Kath. Schoolblad o.m. het volgende:

Oud-minister Terpstra heeft ook nog enkele cijfers gegeven. Het ging over de geboortecijfers en de sterftecijfers daarvan. In 1920 Hervormd: 38.14 pct. Gereformeerd: 8.8 pct. In 1930 Hervormd: 29.41 pct. Gereformeerd 8.5 pct. Hiertegenover staan de cijfers der Katholieken. In 1920: 38.28 pct. In 1930: 41.69 pct., terwijl in 1935 van de 100 wettig geboren kinderen er meer dan 45 een R. K. vader hebben. Verder zei de oud-minister nog: „Blijven in de komende jaren deze cijfers zich in dezelfde lijn bewegen, dan is te voorzien, dat over 20 jaren de meerderheid der geborenen R. K. zal zijn en binnen afzienbare tijd de meerderheid van ons volk."

Aldus de ant. rev. oud-minister.

Deze had er nog bij kunnen voegen, zo merkt de redactie van het Kath. Schoolblad terecht op, dat de Protestanten daarvan allerminst de Katholieken een verwijt mogen maken. En aan het adres van dominee Kersten en de zijnen, die altijd de mond vol hebben over de z.gn. „verroomsing" van Nederland had hij kunnen zeggen, dat dit heus niet alleen de schuld van Rome is. Aangenomen altijd dat de heer Kersten naar een verstandig man als oud-minister Terpstra zou willen luisteren.

R. K. KERKEN.

Parochiekerk Otrobanda:
4.45 v.m. H. Mis.
7 v.m. H. Mis (Kindermis)
8.30 v.m. Hoogmis met Holl. Preek.
7 n.m. Lof
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie met Holl. Preek.

Parochiekerk Pietermaai:
4.30 v.m. H. Mis.
6 v.m. H. Mis.
7.30 v.m. H. Mis. (kindermis, niet voor volwassenen)
8.30 v.m Hoogmis.
6.30 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie.

Parochiekerk San Mateo:
4.45 v.m. H. Mis.
6.30 H. Mis
7.45 Kindermis
9 v.m. Hoogmis.
7 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie met Holl. Preek.

Parochiekerk Groot Kwartier:
4.45 Vroegmis.
6.— H. Mis voor de Portugezen.
7.— H. Mis voor de kinderen.
8.15 Hoog-Mis.
4.30 Lof.

In de week dagelijks de H. Mis om **6.30 uur.**

In alle kerken gelegenheid tot Biechten: Iedere Zaterdag van 4 tot 8 uur n.m.; en daags voor iedere grote **feestdag.**

Buena digestión
viene con el uso de
LAS PÍLDORAS DEL
Dr. Chase

Groote Hollandsche fabriek van zuivelproducten
zoekt belangrijke firma voor den verkoop van gecondenseerde, gesuikerde volle melk en afgeroomde melk. Brieven onder lett. A. R. V. aan Nijgh & van Ditmar's Adv. Bur., Amsterdam C.

Ayude a sus Riñones A Combatir Gérmenes Peligrosos

Sus Riñones contienen 9 millones de tubos capilares que son puestos en peligro por la presencia de Gérmenes causados por resfrios, caries dentales, amigdalitis, y enfermedades infecciosas. ¡Cuidese! Los trastornos de los Riñones y la Vejiga lo hacen sufrir de Ardor y Micción Pruriginosa lo que es causa de frecuentes Micciones Nocturnas, Nerviosidad, Dolores en las Piernas, Mareos, Reumatismo, Ojeras Muy Pronunciadas, Tobillos Hinchados, frecuentes Dolores de Cabeza y Resfrios que pueden hacerlo sufrir de Pérdida de Energía, etc.

Cystex. —la prescripción de un médico eminente— comienza a combatir sus trastornos en 24 horas. Mata los Gérmenes en los Riñones y los dolores en 2 horas y en 8 días hace que se sienta y parezca varios años mas joven.

Cystex solamente, reclama la certidumbre de matar todos los Gérmenes que infesten sus Riñones removiendo así la causa de sus trastornos. Consiga **Cystex** de su farmacéutico. Debe restablecerlo en 8 días o le garantizamos devolverle su dinero. Conviene acabar con la causa real de sus trastornos hoy mismo. La garantía de **Cystex** la protege.

AL TE VEEL IS ONGEZOND.
Denk niet te veel, breek je hoofd niet, maar ga regelrecht naar Firestone Service Store, Oranjestraat 68 - Tel. 40 en koop daar
Uw Firestone band,
een superieure band.
Aanbevelend
Firestone Service Store
ORANJESTRAAT 68. TEL. 40.

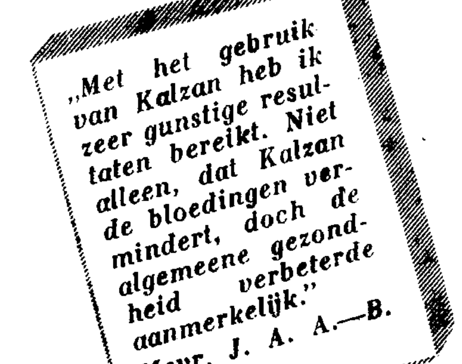
De Heer en Mevrouw
Sprockel—Palm
geven met blijdschap kennis van de geboorte van hun dochter
STELLA PAULINA.
Plantage Jongbloed, 21 Juli 1938.

NOOIT AFGEMAT door het klimaat
en geen „overgeslagen" dagen.

„Mijn vriendinnen verwonderen zich er over, dat ik altijd fit ben, altijd vrij ben van hoofdpijn, dat ik me niet uit het publieke leven behoef terug te trekken, en dat ik geen „overgeslagen" dagen ken. Zij begrijpen eigenlijk niet, waarom ik me beter voel dan zij. Ben ik dan een wondermensch, dat ik nooit prikkelbaar ben, nooit zoo afgemat? Mijn geheim? Niets geheimzinnigs. Alleen maar Kalzan. „Alle vrouwen moesten eigenlijk Kalzan gebruiken," zei laatst mijn dokter. „Dat houdt ze jong, omdat het de teere organen in het lichaam beschermt tegen het uitputtende klimaat. Kalzan, het calcium-natrium voedsel, geeft het lichaam de noodzakelijke voedingsstoffen, welke het vrijwaren voor minerale ondervoeding, de bron van alle narigheid."

Zoudt U vandaag al eens niet beginnen om een jeugdige gezondheid te genieten?

KALZAN IS VERKRIJGBAAR IN ALLE APOTHEKEN

KALZAN
HET CALCIUM-NATRIUM VOEDSEL.

Neem Campbell's kippensoep voor een echt rijke soep. Bereid met de beste delen der kip. Ruim voorzien met fijn vlees van rijkgevoede kippen. Deze bouillon heeft 'n heerlijke geur. 'n Soep, die de hele familie smaakt. Neem heden proef.

Campbell's
21 KINDS TO CHOOSE FROM: SOUPS

Gecondenseerd voor extra waarde. U krijgt dubbel zoveel soep want er moet water bij.

Het is beter, dat ge uw hond of uw kat verwent, dan u zelven of uw kinderen.

De courant, die iemand leest, wordt stilaan de leest van zijn geest.

Glibberig is de weg, die de steunpunten van de plicht mist.

Het is een teken van wijsheid te kunnen erkennen, dat men dwaas gehandeld heeft.

KRACHTEN HERSTELD, KLIEREN VERJONGD IN 24 UREN.

Het is niet meer nodig om te lijden aan krachtverlies en lusteloosheid, zwak memorie en ziek lichaam, zenuwachtigheid, onrein bloed, ongezonde huid, neerslachtigheid en slaperigheid, want een Amerikaans dokter heeft een vlug en gemakkelijk middel uitgevonden, om een eind te maken aan al deze moeilijkheden.

Deze uitvinding is in aangename en gemakkelijk in te nemen tabletvorm verkrijgbaar, geheel schadeloos, en maakt een eind aan klieroperaties, brengt nieuwe jeugd en kracht voor duizenden.

Het werk direct op de klieren en zenuwen, maakt het bloed nieuw en rijk in Uw aderen. U kunt U weer jong en krachtig voelen in 24 uur tijd. Uw ogen schitteren en U voelt jonge kracht en sterkte.

En deze verbazende hersteller van klieren en kracht, genoemd Dr. Nixon's Vi-Tabs, is gegarandeerd. Het is door duizenden gekeurd in Amerika, en wordt nu door alle apothekers verspreid onder de garantie van succes of Uw geld terug.

Dr. Nixon's Vi-Tabs moeten U volle kracht en jeugd doen gevoelen en U 10 to 20 jaar jonger maken, anders brengt U de ledige fles terug en U ontvangt Uw geld weerom. Een „speciale dubbel kracht" fles van 48 Dr. Nixon's Vi-Tabs kost heel weinig en de garantie beschermt U.

Als Uw apotheker het niet heeft, schrijf dan aan

DE LIMA & CO, CURAÇAO.

3.

CURACAO.

TENTOONSTELLING.

De Overste van het Pensionaat Welgelegen deelt mede, dat de tentoonstelling van handwerken te bezichtigen is, de 24ste, 25ste en 26ste Juli van 9 — 12 en van 3 — 6 uur.

S.S. „SIMON BOLIVAR.

Het s.s. „Simon Bolivar" wordt Dinsdagmorgen 26 Juli om 6 uur te Curaçao verwacht, komende uit Europa en zal Woensdagmorgen 27 Juli van hier weer vertrekken.

K KRO O

Wereldprogramma
Via P.C.J. Golflengte 31.28 m.
19.24 — 20.24 Curaçaotijd
Zondag, 24 Juli 1938.

1. Wilhelmus — Opening
2. Gramofoonmuziek
3. „Wereld-Apostolaat"
4. Gramofoonmuziek
5. De Wereld in Vogelvlucht en Berichten Van en Voor de Missiepost door Paul de Waart
6. Eventuele Actuele Aetherflitsen en Vaderlandse Kroniek
7. Sluiting.

Koloniale uitzending van K.R.O.
Via P.H.I. op Golflengte 25.57 M.
9 — 10 uur Curaçaotijd.

1. Gramofoonmuziek
2. De Film in Nederland door A. van Domburg
2. Landbouwkundige Missieactie door Ir. J. P. Planje
3. Gramofoonmuziek
4. De Wereld in Vogelvlucht en Berichten Van en Voor de Missiepost door Paul de Waart
5. Sluiting.

VOOR HET NATIONAAL DEFENSIE FONDS.

Naar men ons mededeelt, heeft het Vrijwilligerskorps „Curaçao" zich voorgenomen twee avonden te geven op de buitenplaats van de Militaire Club O. en O. aan het rif waarvan de baten ten goede komen van het Nationaal Defensiefonds.

De eerste voorstelling zal vandaag, de 23ste Juli gegeven worden door Mariniers in Colonnegeweer en de Vereniging Thesos in gymnastiek.

De tweede voorstelling zal gegeven worden op Woensdag de 27ste dezer zelfde maand door Vrijwilligers en vrienden.

De prijzen zijn: *f.* 1.50.—. *f.* 1.—. en *f.* 0.50.

Aanvang: 8 uur p.m.

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

Aan den commies belast met het beheer van de kas van de Vreemdelingendienst op Curaçao, A. W. de Haseth is vijf en twintig dagen vrijstelling van dienst en in aansluiting hieraan vijf maanden binnenlands verlof verleend.

De loods te Willemstad A. L. van Unen is overgeplaatst naar de Bullenbaai.

De waarnemend Havenmeester op Curaçao is voor de duur van de afwezigheid van den Heer W. Gauw, tijdelijk belast met de waarneming van de functie van ambtenaar belast met het toezicht op de luchtvaart.

Met ingang van de 28ste Juli 1938 is aan den Directeur van de Lands Radio en Telefoondienst in Curaçao D. Molenkamp is vier weken vrijstelling van dienst verleend, en met ingang van de 28ste Augustus 1938 is aan hem op zijn verzoek eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend onder dankbetuiging voor de door hem aan den Lande bewezen diensten.

Het Hoofd van de Landsradiopost te Willemstad, J. W. P. Peiliker is aangewezen om, gedurende de afwezigheid van den Directeur van den Lands Radio en Telefoondienst, deze betrekking waar te nemen.

Aan Mej. A. Chirino, telefoniste op Curaçao is een maand vrijstelling van dienst verleend en alszodanig is tijdelijk belast Mej. M. Farup.

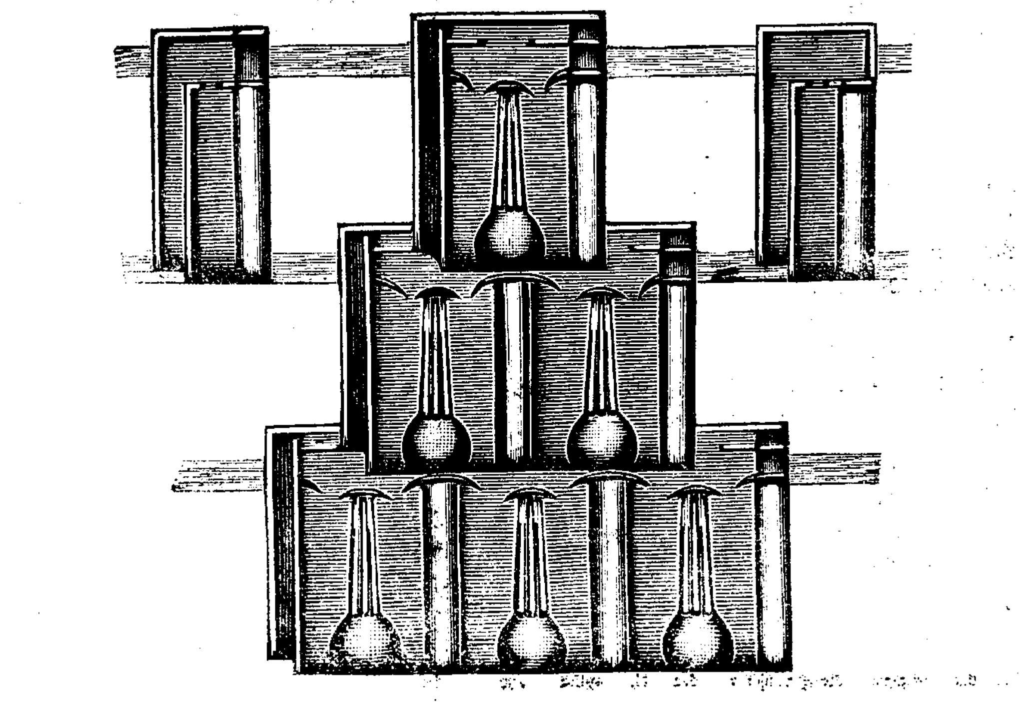
De tijdelijk kommies der belastingen 2de klasse op Aruba R. E. Monsanto is overgeplaatst en werkzaam gesteld op Curaçao.

De tijdelijk kommies der belastingen 2de klasse op Curaçao, F. E. Gijsbertha is overgeplaatst en werkzaam gesteld op Aruba.

De Gouvernements-Secretaris
Gronemeyer.

Hojas **Gillette-Azul**
SALUDE AL MUNDO TODOS LOS DIAS
CON UN SEMBLANTE QUE REVELA LA SATISFACCIÓN DE UNA BUENA AFEITADA

STEEDS IN VOORRAAD
GROOTE PARTIJEN PRIMA DAKPANNEN.
F. VREUGDENHIL.
DE RUITERKADE 36. TELEF. 339.

KON ZIJN HAAR NIET KAMMEN.

Nu van alle rheumatiek bevrijd.

Dit briefje, dat wij van 'n 77jarigen heer ontvingen, bewijst, dat Kruschen Salts ook op hoogeren leeftijd zijn plicht doet.

„In mijn krant werd eens de vraag gesteld of er voor iemand van 58 ook een middel tegen rheumatiek bestaat. Het antwoord luidde: „Zoodra iemand wat ouder gaat worden, neen." Maar in hetzelfde blad las ik dat Kruschen Salts bij velen rheumatiek verdreven had! Ik zei tot mijn vrouw: „Wij zullen eens kijken, wie van de twee gelijk heeft." Ik begon met Kruschen Salts, verbruikte drie flacons en voelde mij een ander mensch. Vroeger had ik 's nachts geregeld last van pijn in mijn linkerbeen, en wanneer ik in mijn stoel zat te dutten, werd mijn been stijf, zodat het vrij lang duurde, voordat ik weer kon staan. Als mijn schouders pijn deden, moest ik altijd mijn hoofd heel laag buigen om mijn haar te kammen. Dat was ongeveer twee jaren geleden, maar nu heb ik geen rheumatiek meer, en ik kan 7 á 8 K.M. aan één stuk loopen." W. Y. te S.

Wanneer zich in het lichaam de afvalstoffen door trage werking van Uw ingewanden, lever en nieren, ophoopen, ontstaat een teveel aan urinezuur in Uw bloed. Dit zet zich in den vorm van naaldscherpe urinezuur-kristallen in Uw spieren, gewrichten en weefsels vast en veroorzaakt die ondragelijke rheumatische pijnen, jicht, spit, ischias, etc. Maar er is hulp voor U. Kruschen Salts spoort Uw afvoerorganen aan tot krachtiger werking, zoodat de afvalstoffen geregeld worden verwijderd, Uw bloed wordt gezuiverd en de rheumatische pijnen zullen spoedig en voor goed verdwijnen.

No. 273.

DS. W. J. VAN LINDONK.

Uit Nederland is bericht ontvangen, dat ds. W. J. van Lindonk, Predikant bij de Protestantse Gemeente te Emmastad (Isla) is afgekeurd voor de Indische dienst.

de Consulent van Emmastad
ds. C. Milet de St- Aubin
V. D. M.

JEUGDBEWEGING.

Onder alle verenigingen, die er op Gods aardbodem bestaan, is er maar één eeuwig en dat is de Katholieke Kerk. Wie daar niet van overtuigd is, moet de geschiedenis van het Curaçaose verenigingsleven nagaan. Wat al een soorten van verenigingen, wat een moed en durf en ondernemingsgeest bij de oprichters.

Soms denkt men wel eens, dat Curaçao niet alle vormen van jeugdbeweging gekend heeft, toch niet: gezellenvereniging, patronaat, debatingclub, toneelverenging, knip- en naaicursus en wat ook nog al meer. Het was hier alles bloeiend aanwezig en...... het is er niet meer.

Ons viel een 30 jaar oud tijdschrift in handen, waar een lans gebroken wordt voor het patronaat op Curaçao. Het is altijd een beetje de Europese methodes copieren in het verenigingslevens, natuurlijk met in acht name van de situatie hier.

Het heet daar, vergeet niet dat het gaat over 30 jaar terug, dat de jongens verzameld in de gezellenclubs niet altijd de geschikste elementen zijn voor het systeem van het patronaat. Wat de meisjes betreft, van een meisjespatronaat wordt ontzettend veel verwacht, want, en dan komt dit mooie getuigenis over de Curaçaose meisjes: De meisjes zijn bijna allen gewillig en zedig, godsdienstig van aard. Als zij de verkeerde weg opgaan, is het louter door gebrek aan tijdige bescherming. Het stuk eindigt met deze uitroeping:

„O, wat zou een patronaat voor de vrouwelijke jeugd daar een menigte goede en werkzame, vrome, vrolijke huisvrouwen kunnen kweken van meisjes, die nu meestal niet aan de grootste gevaren ontsnappen."

Nogmaals aan initiatief heeft het niet ontbroken.

Laten we niet denken, dat men alleen op Curaçao veel verenigingen verslijt. Ook elders is dat het geval en ten tweede, omdat 't vroeger niet gelukt is, daarom is het nog niet zeker, dat het nu ook moet mislukken.

Br.

ZUSTER DELPHINE †.

In de gezegende leeftijd van 85 jaren overleed op Welgelegen de Eerw. Zuster M. Delphine, in het 57ste jaar van haar Professie.

Zuster Delphine (Justina Rafall) was geboren op Curaçao en is als onderwijzeres werkzaam geweest in de verschillende scholen in deze missie. Het was een goed en eenvoudig mens, die met haar talenten zeer veel gedaan heeft voor de Curaçaose jeugd en daarvoor haar loon wel reeds zal ontvangen hebben.

Vrijdagmorgen had op Welgelegen de plechtige uitvaart plaats, welke werd gepontificeerd door Zijn Hoogw. Excellentie Mgr. P. I. Verriet.

R. I. P.

HET HOLLANDSE TONEEL.

De Rechte Lijn.

Na de verschillende Franse stukken kregen we Donderdagavond het enige Nederlandse toneelstuk van dit gezelschap, n.l. De Rechte Lijn van Jan Fabricus.

Het verschil in mentaliteit tussen den warmbloedigen Fransman en den meer rationalen Nederlander werd in deze voorstelling van Fabricus op sprekende wijze tot uiting gebracht.

Als Wilco de Hond na zijn huwelijk van overzee met Mieneke moet ontdekken, dat hij zich eigenlijk vergist heeft en door afstand van plaats en tijd is gaan idealiseren, terwijl daartegenover staat de plotseling tot uiting gekomen liefde tussen hem en de prille Djieuwke, dan weet hij zich zelfs bij de zeer pijnlijke wederzijdse betekenis dezer liefde zozeer te beheersen, dat hij niet alleen — met de onverzettelijkheid, die zijn karakter kenmerkt — een scheiding zonder voorbehoud verwerpt, maar nog verder gaat en in een indrukwekkende cri de coeur aan Djieuwke te kennen geeft: Wij moeten dit met wortel en tak uitroeien-

Zijn karaktervastheid is er ons borg voor, dat dit geen loze woorden zijn, maar de uiting van een vastberadenheid, die voortaan nog slechts de daad kan stellen.

Dat na de Franse drama's dit Nederlandse in zijn bouw een zwakker indruk maakte, kan, gezien de instelling en de uitbeelding door woorden, niet verbazen. De innerlijke conflicten behoeven aan hevigheid niet voor elkander onder te doen, de uitingswijze verschilt nu eenmaal. Het heeft zelfs geen zin hierbij mogelijk verschil in schrijverstalent erbij te betrekken.

We hebben zeer genoten en vooral de aanwezige kinderen van **De kleine Lord.**

Cedric Errol, lord Faunleroy (Ans Koppen) als natuurlijk favoriet en kreeg bloemen bij de vleet, waarmee hij joviaal naar de zaal wuifde. Mevrouw Errol (Annie Follender) had als „Liefste" een fijne rol, die minder tot de kinderen kon spreken, maar het feit, dat zij Cedric's moeder was, deed haar reeds in de gunst delen.

Grootpapa Dorincourt (Louis de Vries) was een brombeer, die ze graag een poets zouden hebben gebakken.

Coba Kelling wist de harten te veroveren in verscheidene rollen. Eerst als de huishoudster in New York, waar ze zo echt sportief meeleefde met de wedloop en later als de valse Minne Tipton.

En dan Mr. Hobbs (Hans Tiemeyer) met zijn buik onder zijn open vest. Een echte vriend van Cedric, want hij had zich het uithangbord met de gedroogde pruimen en de rest reeds gedroomd met Cedric's naam erop. En hij sloeg dien ouden brompot van een grootpapa zo echt raak telkens op zijn zieke been. Als Mr. Hobbs maar binnenkwam, kan je erop rekenen, dat het leutig werd.

En dan Dick (Gerard Hartkamp), verlegen schoenpoetser, maar ineens zo'n kei van een vent, toen hij Minne kon ontmaskeren. Hij draaide haar zo maar zijn rug met de rest toe, terwijl hij zijn jasje lichtte. Dat moet je gezien hebben om te begrijpen, wat een jool dát gaf.

De keurige Mr. Havisham (Jac. Reule) vond het misschien niet eens netjes, maar hij zei niets, want hij wist, dat het ging om Faunteleroy en wat had hij die niet aardig verwend in New York reeds. En wat is hij aardig geweest voor „Liefste". Hij nam het bij den ouden lord voor haar op, zonder ook maar even bang te zijn voor dien grijskop, die zo verschrikkelijk snauwde. Ja, zonder Havisham was het misschien nog verkeerd gelopen toen die Minne zo sluw haar spelletje dacht te spelen. Ze hadden wel: Leve Havisham! kunnen gillen, toen hij zo mooi zei: „Ja, dat contract is in orde, maar van de rest deugt geen bliksem", of iets in dien geest. Nou, bij zoiets gemeens mag je toch gerust een keer bliksem zeggen. Nou, dan!

Enfin, alles bij elkaar nog mooier dan de film, want je zag ze allemaal levend voor je en je genoot.

Nogmaals: het was een kostelijke middag.

M.

VOOR VIJTIG JAREN.

We hebben deze week onze 50 jarige telegrafische verbinding kunnen herdenken.

Op 20 Juli n.l. 1888 werden de kabels van de Societé Francaise des Telegraphes sous-marins in dienst van het publiek gesteld, doch alleen ter verzending van telegrammen tussen de stations van de Maatschappij n.l. Curaçao, La Guayra, Sto Domingo, Puerto Plata, Môle St. Nicolas en Santiago de Cuba.

Het tarief o.a. was naar Santiago de Cuba een dollar 25 per woord.

Een week later echter werd de gelegenheid open gesteld tot het verzenden van telegrammen naar overal waar een telegrafisch station bestond.

Bij deze gelegenheid werden telegrammen van gelukwens gewisseld tussen de Gouverneur en de Minister van koloniën, de president van Frankrijk, de president van de Ver. Staten en de Gouverneur Generaal van Cuba.

BRAND.

In de namiddag van 14 Juli j.l. is in de Cunucu te Groot-Kwartier een trankering in brand geraakt. Door personeel van de kleine brandspuit werd deze brand geblust. De schade is gering. Een onderzoek naar de oorzaak van de brand wordt ingesteld.

BEDREIGING.

Door den 31-jarigen zeeman P. werd bij de Politie aangifte gedaan van bedreiging tegen het leven. Een onderzoek wordt ingesteld.

DIEFSTAL.

De 31-jarige timmerman B. heeft bij de Politie aangifte gedaan van diefstal van een actetas, inhoudende huishoudelijke artikelen en een rijbewijs.

Een onderzoek wordt ingesteld.

PROCES-VERBAAL OPGEMAAKT.

Tegen 30-jarige hoedenvlechtster K. werd door de politie proces-verbaal opgemaakt wegens overtreding van de Vergunningsverordening. Een hoeveelheid bier werd in beslag genomen.

AANRIJDING.

In de nacht van 17 op 18 Juli j.l. is op de weg rond het Schottegat, ter hoogte van Rozendaal, een autobus over de kop geslagen. De bestuurder, de 18-jarige P., die niet in het bezit van een rijbewijs bleek te zijn, liep hierbij een vrij ernstige wonde aan zijn hoofd op. Per ambulance-auto is de man naar het Sint Elisabeths Gasthuis vervoerd en aldaar ter verpleging opgenomen. Naar de oorzaak van dit ongeval, wordt door de Politie een onderzoek ingesteld.

VERBALISEERD.

De houder van een Chinezenlogement hier ter stede is door de Politie verbaliseerd wegens overtreden der Opiumverordening.

OPLICHTING.

Door de 27-jarige winkeljuffrouw De L. werd bij de Politie aangifte gedaan van oplichting. Naar den dader wordt een onderzoek ingesteld.

Met het s.s. „SIMON BOLIVAR d.d. 26 Juli 1938 te Curaçao verwacht zullen o.m. de navolgende passagiers uit Europa aankomen:

Mevr. M. Krul en 2 k. Mevr. G. Kramer en echtgenote. Hr. A. Jelinek en echtgenote. Hr. Benesch en echtgenote., Mevr. B. Holzer, Mej. H. Holzer, Hr. J. Kubl., Familie G. M. Minnema, Hr. K. Meinster en echtgenote, Hr. L. Posner, Mevr. E. A. Markus, Mej. J. P. Sprockel, Mej. H. L. J. van Meyel, Hr. H. v. d. Ham en echtgenote, Hr. F. Fopma, Hr. A. G. Gerritsen, Hr. M. Geluk, Hr. J. J. Goldsmits, Hr. P. A. Hamming, Hr. A. J. Hibender, Hr. M. B. Hommel, Hr. H. Hoogendoorn, Hr. P. C. Borrebach, Hr. A. v.d. Jagt, Hr. B. Jansen, Hr. L. Kooyman, Hr. A. J. Pouwels, Fam. J. v. Kampen, Hr. A. C. Hulst, Hr. F. J. J. Bak, Hr. Th. Tims, Hr. J. C. van Wijk, Fam. A. Wetzel, Hr. G. Dykerhoff, Mej. J. C. Veenstra, Mej. A. Nieverg, Hr. H. J. Nederhorst, Mej. C. van Duin, Fam. J. Groendijk, Fam. C. G. M. Abbenhuis, Mej. C. W. van Oudgaarden, Mej. W. Resoort, Hr. J. T. P. M. van Oyen en echtgenote, Mevr. G. Sep.

DE GELE RIVIER STROOMT CHINA BINNEN.

De Maasbode-correspondent had een onderhoud met Ir. H. v. d. Veen, oud-adviseur in China voor Waterstaatswerken.

Van 1914 tot 1929 heeft Ir. H. van der Veen in China, als adviseur der Chinese regering, gearbeid aan de verbetering der rivieren. Op de allereerste plaats had hij zijn aandacht te wijden aan de Gele Rivier, die ook wel „de Zorg van China" wordt genoemd. In de droge periode — de winterperiode — voert deze rivier een hoeveelheid van 400—500 M³ per seconde af. In de regenperiode klimt de afvoer soms tot 20.000 M³ per seconde — dat is ongeveer tweemaal zo veel als de rivier de Waal opvoert als het water staat van dijk tot dijk. De rivier wordt het verdriet van China genoemd, omdat dijkbreuken herhaaldelijk voorkomen en de gevolgen daarvan catastrophaler zijn, omdat, daar de rivier ontzaggelijke hoeveelheid vaste stoffen afvoert, de bedding, ingesloten tussen hoge dijken, hoger is komen te liggen, dan het omliggende land. Bij overstroming loopt de rivier nu leeg, zodat het riviergedeelte beneden de doorbraak nagenoeg droog ligt.

Ir. v. d. Veen heeft de moeilijkheden, die de Gele Rivier oplevert, jarenlang bestudeerd en daarover een rapport uitgebracht aan de Chinese regering. Wij kunnen ons dus op zijn woorden, als op die van een uiterst deskundige, verlaten. Het huis van Ir. v. d. Veen is nog vol herinneringen uit de tijd die hij in China heeft doorgebracht. Massieve gouden en zilveren bekers, geschonken door de Waterschappen bij de doorsnijdingen ter verbetering van verschillende rivieren. Chinese oorkonden van onderscheidingen, en... meubels. Dat is nog niet alles: een Chinese huishoudster op ouderwets gebonden voeten komt binnen en brengt de koffie.

We steken onmiddellijk van wal.

Ir. van Veen, kunt u wat vertellen over de Gele Rivier?

De Gele Rivier heeft in de loop der eeuwen — en nu gaan we een paar duizend jaar terug — reeds verschillende malen haar loop geheel verlegd. De rivier heeft in de verschillende jaren uitgemond in zee tussen Tientsin, de haven van Noord-China en de Jangtse-Kiang, tussen de 34ste en 39ste br. graad. De laatste verandering greep plaats in 1851 bij de Tijping-opstand, toen evenals nu de keizerlijke troepen, bevreesd voor het verder oprukken der rebellen, die uit het Zuiden kwamen, de noordelijke dijk van de Gele rivier doorstaken, ten westen van Kai-Feng, de hoofdstad van de provincie Honan. (Ho betekent rivier, nan betekent zuid, dus de provincie ten zuiden van De Rivier). De Gele Rivier ontspringt in het hooggebergte van Tibet, haar lengte bedraagt naar schatting 400 K.M. De rivier is slechts gedeeltelijk bevaarbaar, toch wordt zij „De Rivier" genoemd — in tegenstelling met de meer machtige Jangtze, die bij hoog water een afvoer heeft van 60 tot 70.000 M³. en over een afstand van 1500 K.M. met stoomschepen bevaarbaar is, — omdat de Gele rivier altijd het zorgenkind van de Chinese regering is geweest.

De gevolgen van de doorbraak van 1851, waarbij de gehele rivier werd verlegd, werden eerst na ruim 30 jaar, opgeheven. De gehele nieuwe rivierloop moest worden bedijkt over een afstand van ruim 500 K.M.

Hoe komt het dat de Gele Rivier zo wisselvallig is in haar loop?

In de eerste plaats komt het door de gesteldheid van de bedding; de rivier stroomt n.l. door een afzetting van een grondsoort, löess genaamd, die zich zeer gemakkelijk laat uitschuren. De tweede reden is, dat in tegenstelling van onze methode, het rivierbeheer zich uitsluitend bezighoudt met het onderhoud van de dijken, doch de loop der rivier ongemoeid laat. Hier wordt een rivier in bedwang gehouden op de allereerste plaats door kribben. Dit is in China niet het geval, zodat de bedding zich tussen de dijken naar willekeur kan verleggen. Daarbij komt dat tengevolge van de grote afvoer van vaste stoffen, waarvan een gedeelte, bij elke vloedperiode, de bedding opvult, de bedding zo hoog wordt, dat het water steeds opnieuw nieuwe wegen zoekt. Een typisch verschijnsel daardoor is, dat de hele rivierbedding tussen de dijken, door het opvullen van de bedding, die in de loop der jaren plaats heeft, meters hoog is komen te liggen boven het omliggende land, zodat men bij hoog water ooit een niveau-verschil heeft van 15 meter en meer.

Als zulk een rivier, waarvan de waterspiegel 15 meter boven het omliggende land ligt, doorbreekt, is de ellende niet te overzien. De rivier stroomt het land binnen, dat geheel weerloos ligt, en de bedding loopt droog. Heel landstreken worden onder de meegevoerde vaste stoffen bedolven, tot op zulk een hoogte, dat de huizen tot aan de nok daaronder begraven worden. Zulk een overstroming betekent een ramp voor China, omdat die streek, aan de oevers van de Gele Rivier, behoort tot de vruchtbaarste van Noord-China. Als de Gele Rivier doorbreekt, heeft men kans, dat zij 50.000 K.M². (Nederland heeft een oppervlakte van 33.000 K.M².) overstroomt. Nu is een overstroming tengevolge van een dijkdoorbraak op het einde van de regenperiode niet zo erg. Want u begrijpt dat deze niet plaats heeft, voor dat de rivierbedding zich dermate heeft verlegd, dat de dijken in gevaar komen. Dit geschiedt eerst als gedurende de regenperiode massa's water zijn afgestroomd en dus het einde van de regenperiode in zicht is.

Wat is echter nu het geval. Laten we eens een kleine rekensom maken. De regenperiode in China begint omstreeks einde Juni, begin Juli. Dan klimt de afvoer van de rivier regelmatig tot het hoogste punt, ongeveer half Augustus, om tegen einde September weer tot zijn normale afvoer terug te lopen. De regenperiode duurt negentig dagen. Aannemende, dat de maximum afvoer 20.000 M³. zou zijn, dan bedraagt de gemiddelde afvoer gedurende die 90 dagen, zeg 180.000 M³ per seconde. Een etmaal is 86.400 seconden lang. De rivier voert dus in die periode gemiddeld per dag af 10.000 × 86.400 M³ dat is 864 millioen M³ per dag, ofwel 90 maal deze watermassa gedurende deze periode. Een oppervlakte van meer dan twee maal Nederland zou tot een diepte van een meter kunnen worden overstroomd.

Zoals u weet, naar de laatste berichten

Acht u het doorsteken van de dijken der Gele Rivier een zuivere strategische manipulatie van de Chinezen?

Het is mogeijk, maar dan toch mijns inziens een zeer kinderlijke poging, omdat het nooit kan worden een waterlinie, zoals die, waarover wij in Nederland beschikken. Het land achter die waterlinie immers, is langs andere wegen gemakkelijk te bereiken. Bovendien geeft deze manipulatie de Japanners dit voordeel, dat zij zich over dit uitgestrekte overstroomde gebied, niet hebben te bekommeren. Mogelijk is deze daad ook het uitvloeisel van de mentaliteit van den Chinees, om den vijand te treffen, door zichzelf nadeel te berokkenen. Zo zal een Chinees, wanneer hij meent, dat hem door iemand grovelijk onrecht is aangedaan, zichzelf doden voor de deur van hem, die hem dit onrecht aandeed. Het is over het algemeen zeer moeilijk zich in de gedachtengang van den Chinees in et denken. Daardoor wordt het zo goed als onmogelijk te beoordelen, waarom en onder welke impulsen de Chinees de waterwolf in zijn land heeft binnengebracht. Want de Chinees realiseert zich vaak niet de consekwensies, hij handelt en draagt gelaten de gevolgen daarvan. De afmetingen van de overstromingsramp zijn op het ogenblik nog niet te bepalen. Wellicht is het uiteindelijke resultaat een veranderde benedenloop der Gele Rivier, die, men weet niet na hoe lange tijd, weer aan banden zal worden gelegd. Wanneer het zo ver weer gekomen is, zal het Chinees-Japanse conflict wel weer vergeten zijn.

Wat het aantal slachtoffers betreft: ik kan hier geen antwoord op geven, omdat dit meestal schromelijk wordt overdreven. Wel zullen er later duizenden zijn, die het Saidja uit Max Havelaars Multatuli kunnen zeggen: Wijs mij de plaats waar ik gezaaid heb. Want de overstroomde gebieden zullen dicht onder de löess bedekt zijn, zodat wegen, akkers en kleinere riviertjes, geheel zullen verdwenen zijn.

WERELD IN VOGELVLUCHT.

Door China is aan de Volkenbond hulp gevraagd in de vorm van 6 millioen ampullen voor de Cholera.

De helft van deze ampullen zal geleverd worden door de Ver. Staten.

Door Amerika is aan Mexico een nota gestuurd, dat onmiddellijk een oplossing moet gevonden worden in de vergoeding der geconfisceerde oliebronnen.

De Telegraaf vernam uit Mexico City dat president Cardenas verklaarde op de gedane stappen niet te kunnen terugkomen.

Mexico beschouwt de petroleum situatie als definitief afgedaan. De diverse maatschappijen zullen worden uitgenodigd om over de waardetaxatie te beraadslagen. Indien deze uitnodiging niet wordt aanvaard, zal de schadeloosstelling worden vastgesteld door de Mexicaanse regering.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen

van

"De Curaçaose Voetbalbond".

COMPETITIE — PROGRAMMA.

MUNDO — NOBO

24 Juli 1938: A-klasse — Hercules 1 — Transvaal 1 (O. Corsica)
24 Juli 1938: Res.A-klasse — Jong Holland 2 — R.C.C. 2 (P. Tuin) *
31 Juli 1938: A-klasse — Hercules 1 — Feyenoord 1
(H. Elfrink)
31 Juli 1938: Juniores — Hercules — R.C.C. (A. Ercol) **
7 Augs 1938: — Phoenix-beker

RIO CANARIO

24 Juli 1938: A-klasse — Hollandia 1 — S.U.B.T. 1 (F. Kranenburg)
31 Juli 1938: A-klasse — Asiento 1 — Hollandia 1 (A. Jesurun)
31 Juli 1938: Res.A-klasse — Jong Holland 2 — Transvaal 2 (W. Hagendijk) *
7 Augs 1938: — Phoenix-beker

SCHERPENHEUVEL

24 Juli 1938: B-klasse — Arsenal — Be Quick (A. Ercol)
31 Juli 1938: B-klasse — Atlantico — D.C.C. (I. Dania)
7 Augs 1938: — Phoenix-beker

De A-klasse wedstrijden beginnen om half vijf.
De wedstrijden aangegeven met * beginnen om drie uur.
De wedstrijden aangegeven met ** beginnen om negen uur v.m.

Aankomst en Vertrek der schepen gedurende de maand JULI 1938.

23	Fransch.	Wyoming	Cristobal.	Havre.
24	Ned.	Delftdijk	Londen	Colombia.
24	Ned.	El Libertador	Maracaibo-Aruba	Aruba—Aruba
24	Amk.	Mayan	Maracaibo	Prt. Rico.
25	Ned.	Simon Bolivar	Prt. Cabello	Prt. Colombia.
25	Ned.	Baralt	Bonaire	Bonaire.
26	Duitsch	H. C. Horn	Carthagena	New Port.
26	Eng.	Remuera	Cristobal	Londen
26	Amk.	Santa Paula	New York	La Guaira.
27	Ned.	Medea	Prt. Cabello	Aruba—Maracaibo.
27	Duitsch	Phrygia	Cristobal	Prt. Cabello.

GRACE LINE.

(Wijzigingen voorbehouden.)

AFVAARTEN VAN CURAÇAO:

NAAR NEW YORK, via La Guaira, Pto. Cabello, Pto. Colombia, Cartagena, Cristobal, Kingston en Cap Haitien:

s.s. „SANTA PAULA" 26 Juli
s.s. „SANTA ELENA" 2 Augustus

NAAR MARACAIBO, via Aruba:

s.s. „TACHIRA" 26—27 Juli
s.s. „MAYAN" 2 Aug. (Aruba Facultatief).
s.s. „SAN LUIS" (vracht alleen) 2—3 Augustus.

NAAR SAN JUAN, via La Guaira:

s.s. „MAYAN" 24 Juli
s.s. „MAYAN" 7 Augustus.
s.s. „MAYAN" 21 Augustus.

S. E. L. MADURO & SONS -- Agenten.

KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE STOOMBOOT MAATSCHAPPIJ N.V.

Afvaarten van Curaçao:

Naar Santa Marta, Pto. Colombia, Cartagena, Cristobal, Kingston, en Pto. Limon:
ss. „Simon Bolivar" 27 Juli.
ss. „Crijnssen" gaat niet niet naar K'ston 10 Augustus.

Naar Pto. Cabello, La Guaira, Trinidad, Barbados, Plymouth, Havre, Amsterdam en Hamburg:
ss. „Costa Rica" 28 Juli
ss. „Simon Bolivar 11 Augustus

Naar Port au Prince en New York:
ss. „Stuyvesant" 1 Augustus
ss. „Stuyvesant" 22 Augustus

Naar Pto. Cabello, La Guaira, Guanta, Cumana, Pampatar, Carupano Trinidad, Georgetown, Paramaribo, Madeira, Plymouth, Havre en Amsterdam:
ss. „Oranje Nassau" 31 Juli
ss. „Stuyvesant" 21 Augustus

Naar Pto. Cabello en New York:
ss. „Calypso" gaat niet naar Pto. Cabello 3 Augustus
ss. „Medea" 5 Augustus

Naar La Guaira (direct):
ss. „El Libertador" 4 Augustus
ss. „El Libertador" 16 Augustus

Naar Cristobal en Zuid Pacific Kust:
ss. Alkmaar" 2 Augustus
ss. „Baarn" 16 Augustus

Direct naar Liverpool en Rotterdam:
ss. „Bennekom" 29 Juli
ss. „Barneveld" 12 Augustus

Naar Maracaibo via Aruba:

ss. „El Libertador"	Maandag	25 Juli	2 p.m.
ss. „Medea"	Woensdag	27 Juli	5 p.m.
ss. „El Libertador"	Vrijdag	29 Juli	11 a.m.
ss. „El Libertador"	Maandag	1 Augustus	11 a.m.
ss. „Astrea"	Donderdag	4 Augustus	5 p.m.

Naar Bonaire, St. Thomas, St. Martin, Saba, St. Eustatius en St. Kitts:
ss. „Baralt" 30 Juli.

¿Para qué arriesgarse con hojas dudosas?

Para hojas buenas de bajo precio pida hojas PROBAK Junior

AFEITADAS SUPERIORES

ESTÁ PROTEGIDA CONTRA EL MOHO

PROBAK JUNIOR

GARANTIZADAS POR GILLETTE

Godsdienstige toestand van Curaçao.

Wij geloven wel dat bij een ieder zich als een totaalindruk naar voren dringt, dat Pater Schabel met grote lichtvaardigheid en tegen de wens van zijn oversten deze reis naar Curaçao heeft doorgedreven.

De tijdsomstandigheden waren van dien aard, dat voor de oversten wijs beleid en voorzichtigheid gebiedend noodzakelijk was.

Doch de uitkomst heeft hun sombere voorgevoelens niet verwezenlijkt.

Het optimisme van P. Schabel zal zich alles wel zo gunstig mogelijk hebben voorgespiegeld, doch het gehele verdere verloop zowel van de reis als van de eerste jaren van zijn verblijf op Curaçao is wel zo buitengewoon gunstig geweest, dat het ook zijn eigen stoutste verwachtingen moet overtroffen hebben.

Laten we vooraf enkele feiten vaststellen.

Pater Schabel vertrok op of kort na 23 Mei 1704 uit Amsterdam en kwam tussen 30 Juli en 3 of 4 Augustus op Curaçao aan. Dit staat vast.

Bij de zware tegenstand die hij van de zijde van zijn Oversten heeft moeten overwinnen, vinden wij het psychologisch wel juist gezien, dat P. Sch. in de vorm van een dagboek, door een trouw verslag van zijn wedervaren, zijn oversten duidelijk en overtuigend heeft willen aantonen, dat hun achterdocht en wantrouwen misplaatst was en niet door de uitkomst bevestigd werd.

Dat reisverhaal als journaal geschreven, zette hij nog enige dagen na zijn aankomst op Curaçao voort en verzond het zeer waarschijnlijk met het convooi, dat 23 Augustus naar Holland vertrok.

Enige maanden later vernam hij, dat het schip, waarmee hij zijn journaal naar den Generaal in Rome verstuurd had schipbreuk had geleden en ook zijn journaal verloren was gegaan.

Daarmee was hij dus ook al zijn aantekeningen van zijn reis kwijt. Doch hij zette zich weer opnieuw aan het werk en begon weer een nieuw verhaal van zijn wedervaren, nu echter niet in de vorm van dag-tot-dag-aantekeningen, doch meer een doorlopend weinig-samenhangend verhaal, alleen uit de vage herinneringen van zijn geheugen opgebouwd.

Chronologisch heeft dit nieuwe reisverhaal niet de minste waarde, want alle data ontbreken. Onder dit opzicht is het verhaal dikwijls een hopeloze warboel, want Schabel verhaalt feiten die onmogelijk tijdens deze reis kunnen gebeurd zijn, maar zeker van een vroeger tijdstip dagtekenen.

Er komen in dit verhaal tal van interessante bijzonderheden voor, die een heel nieuwe kijk geven op de Curaçaose samenleving van dien tijd; maar er komen eveneens een menigte duistere punten in voor, die bij geen mogelijkheid zijn op te lossen.

De grootste verrassing brengt dit reisverhaal door de verklaring van Pater Schabel op bl. 48 b. dat hij de reis naar Curaçao gemaakt heeft met den nieuwen Gouverneur Jacob Beck. Hij haalt daar een bewijs aan van de bijzondere Roomse sympathieën van den Gouverneur, en hij zegt dan dat hij dit door hem zelfs tijdens de zeereis van Europa naar dit eiland had horen vertellen, dat enz. (ab ipsomet mihi tempore navigationis ex Europa ad istam insulam narrari audivi.) Grammaticaal laat die zin geen andere betekenis toe.

Het lijkt ook wel mogelijk. Want volgens Hamelberg kwam Jacob Beck de 25ste Juli 1704 op Curaçao en werd 28 Juli geinstalleerd. Doch verder pleit er ook alles tegen.

Want vooreerst kwam P. Schabel minstens 2 of 3 dagen later op Curaçao aan, terwijl deze tevoren nog op reis van Holuit, eerst in Venezuela aan land was gegaan en daar nog een reis naar het binnenland had gemaakt, naar Varinas, welke reis zeker wel 3 weken in beslag nam. Ook hoorde P. Sch. dat de nieuwe Gouverneur, tijdens zijn verblijf in Holland (hij was vóór 1699 ook al op Curaçao geweest), weer opnieuw getrouwd was met de weduwe van den vroegeren Gouverneur Bernagie (± 1699).

Had P. Schabel zelf de reis met den Gouverneur gemaakt, dan had hij dat nieuws natuurlijk onderweg al van hem vernomen.

Terwijl P. Schabel in Venezuela de terugtocht naar de kust voortzette, vernam hij dat er een vloot van 7 Zeeuwse schepen langs de kust gesignaleerd was. Dit was het convooi waar de nieuwe Gouverneur aan boord was, die 25 Juli op Curaçao aankwam, enige dagen vóór Pater Schabel.

Die woorden ab ipsomet zijn dus grammaticaal onjuist en hadden moeten zijn de ipsomet n.l. dat P. Schabel over hem (Jac. B.) aan boord had horen vertellen.

De nieuwe Gouverneur voerde kort na zijn installatie een nieuwe maatregel in, n.l. dat alle passagiers die op Curaçao aankomen, terstond met den kapitein van het schip zich bij hem moesten aanmelden. Zo ging Pater Schabel nog diezelfde dag in lekenkleren bij den Gouverneur op audiëntie. Dit was dus zeker na 28 Juli, de dag van de installatie.

Waarschijnlijk dank zijn relaties op Curaçao werd Schabel reeds op 15 Augustus (in festo Assumptionis Beatae Virginis, op het feest van Maria's tenhemel-opneming), bij den Gouverneur aan tafel genodigd.

Als Pater Schabel even goed praten kon als schrijven, moet hij zeker een onderhoudend en aangenaam causeur zijn geweest en Jacob Beck had dat waarschijnlijk gauw genoeg gemerkt. Het is anders grappig te lezen, hoe deze protestantse Gouverneur den pater ontving op het paleis: „Beste pater, weet u wel om welke reden ik u vandaag aan tafel genodigd heb? Het is hierom: Ik wist dat u vandaag onthoudingsdag en visdag hebt (15 Augustus viel dat jaar op Vrijdag); maar omdat er op het hele eiland geen vis te krijgen is en ik zelf er nauwelijks met moeite er enige heb kunnen bemachtigen, heb ik u uitgenodigd bij mij vis te komen eten."

Het was in die tijd gewoonte, dat de Dominee dagelijks bij den Gouverneur aan tafel at. De toen aanwezige Dominee moet al zeer slecht ter tong geweest zijn, want P. Schabel zegt van hem: „Zo dikwijls ik bij den Gouverneur gedineerd heb, heb ik hem, behalve het gebed voor en na tafel, geen drie woorden horen zeggen." Geen wonder dat de Gouverneur zo nu en dan wel eens graag dien welbespraakten Jesuit bij zich uitnodigde. Dat zal dan ook wel de eigenlijke reden geweest zijn van de eerste invitatie, maar de [illegible]

Deze P. Schabel was blijkbaar niet alleen een gezellig causeur en een onderhoudend verteller, maar tevens een breed onderlegd man.

Voor een vreemde taal staat hij niet gauw verlegen. Uit zijn dagboek blijkt, dat hij vlot Duits, Spaans, Nederlands, Belgisch (Vlaams), Indiaans (een of meer dialecten) en Latijn kent.

Dit dagboek, of liever wat er van over is, loopt van 21 October 1707 tot 4 Februari 1708. Het begint en eindigt zonder inleiding en slot; we weten zeker dat de eerste vier bladzijden ontbreken, want het begint met pagina 5 en waarschijnlijk is er aan het eind ook een stuk verloren gegaan, maar het is niet uit te maken hoeveel. Het is geschreven in zeer vlot en soepel Latijn, dat hij blijkbaar met het grootste gemak hanteert. De bedoeling was waarschijnlijk om zijn oversten te overtuigen, dat hij hun niets op de mouw had gespeld en hij hier inderdaad met veel nut en zonder enig gevaar werkte.

Gevoelige spieren, Pijn lijden, Omega Olie.

Brengt beterschap.

Hier is een gewoon, goedkoop middel dat machtig is en onschadelijk — geneeskrachtig en snel werkend — is goed tegen pijnen, pijnlijkheid en stijfheid — het is doeltreffend — het geeft resultaat. Haal een flacon OMEGA OLIE van f 0.70 en U zult het ondervinden — millioenen hebben het reeds ondervonden.

Wrijf goed in tegen rugpijn — verstuiking en verrekking — voor stijve hals en pijnlijke armen — voor pijnlijk brandende voeten en alle soorten pijn — U zult spoedig genezen.

Voor genezing van rheumathiek, ischias neuritis, zenuwpijn en spit is het overal bezend. 4

Muziekuitvoering a.s. Zondag n.m. 7.30 uur Brion-plein Muziekkorps Santa Cecilia.

1. Wilhelmus
2. Viva Grana (p.R.) (F. Alonso)
3. Les Cloches de Corneville (R. Planquette)
4. Soiree d' Etee (valse) (E. Waldteufel)
5. El Asalto (Danza) (J. M. Campos)

— PAUZE —

6. Cavalleria Rusticana (Intermezzo) (P. Mascagni)
7. Ouverture Tancredi (Ch. Sippel)
8. Dansmuziek (diverse).

Voor een zegenrijk apostolaat komt het er niet op aan, wat er met ons gebeurt, maar wat er door ons gebeurt.

Eenige en Algemeene bekendmaking.

Wij maken onze stroomverbruikers er op attent, dat de stroomkwitanties over de maand JUNI zonder uitzondering voor of op 2[illegible] JULI betaald moeten worden.

Alle na deze datum niet betaalde Kwitanties zullen door ons worden geïncasseerd verhoogd met EEN GULDEN incassokosten.

Wij verzoeken onze verbruikers tijdig hun kwitanties te voldoen, ten einde ons niet te noodzaken tot afsluiting over te gaan.

ELECTRICITEITBEDRIJF. CURAÇAO.

HAPAG — HAMBURG-AMERIKA LINIE

Next sailings from CURACAO:

To EUROPE, via Pto. Cabello, La Guaira, Trinidad and Barbados:

ms. „Phrygia"	July 27
ms. „Cordillera"	Aug. 5
ss. „Kreta"	Aug. 12
ss. „Sesostris"	Aug. 25

To CENTAL AMERICA (Pto Columbia, Cartagena, Cristobal, Pto. Limon, Pto. Barrios):

ms. „Palatia" (calling at Aruba)	July 16
ms. „Cordillera"	July 21
ss. „Sesostris" (calling at Aruba)	Aug. 4
ss. „Troja"	Aug. 14

To MARACAIBO:

ss. „Alemania" and ms. „Frisia" in connection with our transatlantic steamers.

Edwards, Henriquez & Co., Curaçao, Tel. 166.

ARUBA TRADING CO., Aruba.

SUBSIDIE.

Wat is een subsidie? Het valt op, dat deze vraag in het algemeen gesteld, geen behandeling vindt in sociologische, noch economische boeken.

Subsidie, we weten het eigenlijk ook wel wat het het is en toch een beschouwing erover, kan zijn nut hebben, althans dat hopen we.

De taak van de subsidie is 't te zorgen voor 't algemeen welzijn. Dat wil echter nu helemaal niet zeggen, dat zij die voor de anderen daar zorgen, n.l. 't gezag, de gezagdragers nu maar zien moeten, hoe ze dat klaar spelen, terwijl de rest niets doet, dan wat critiseren hoogstens.

Neen, de taak die aan het gezag gegeven is: te zorgen voor het algemeen welzijn, blijft ook de belangstelling vragen van de burgers. Het woord „belangstelling" is eigenlijk veel te zwak, zij moeten ook, zo zij maar enigszins kunnen, zorgen voor het algemeen welzijn. En van de andere kant moeten de gezagdragers, zo ze bij de burgers een werkelijke zorg voor het algemeen welzijn zien, die zorg aanwakkeren en steunen. Welnu, wanneer zij de burgers in hun zorg voor het algemeen welzijn geldelijk steunen, dan zegt men, geeft het gezag „subsidie". Opgemerkt dient te worden dat ook indien enig werken der burgers slechts indirect aan het algemeen welzijn ten goede komt dit zorgen voor het algemeen welzijn, ook al is het dan indirect, toch steun van het gezag moet ondervinden.

Twee opmerkingen dienen er ten [illegible]zichte van subsidie gemaakt te word[illegible]

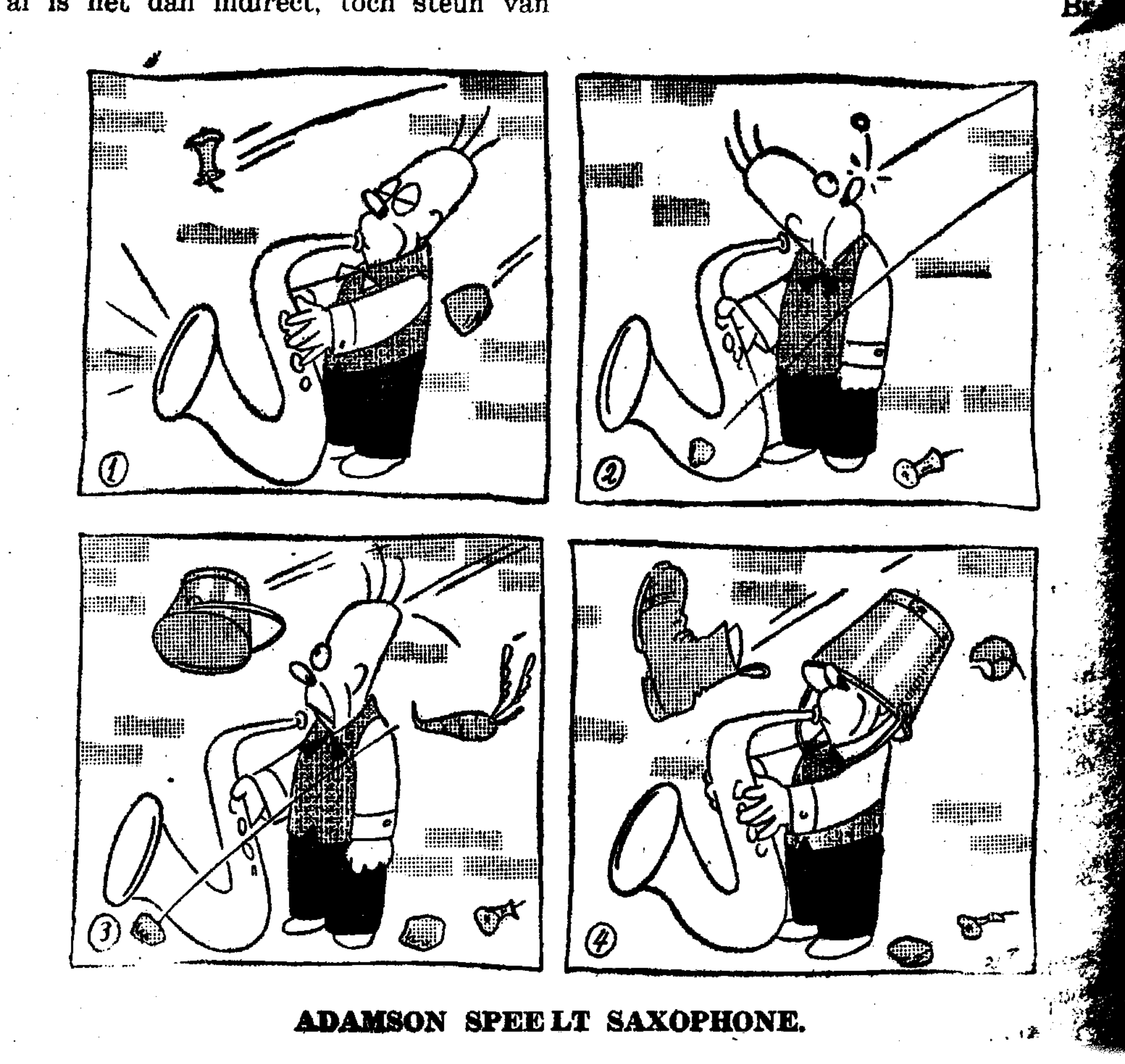
Ten eerste: Soms vraagt men te sp[illegible]dig subsidie, terwijl men over het ho[illegible] ziet dat persoonlijke liefdadigheid [illegible] wel wat meer zou kunnen doen. Dit [illegible] natuurlijk vooral het geval zijn bij [illegible]keren, die niet tot liefdadigheid zijn [illegible]gevoed, die niet geleerd hebben te gev[illegible]

Ten tweede dient te worden opgemer[illegible] dat het natuurlijk billijk is, dat het [illegible]zag, de staat, enige garantie gege[illegible] wordt, dat dit geld goed besteed wor[illegible] Het is toch immers het geld van de bu[illegible]gers, die het door hun belastingpenni[illegible] bijeengebracht hebben. Doch men vraa[illegible] zich zelf toch wel eens af, omdat [illegible] staat nu zoveel procent subsidie ge[illegible] mag men daarom nu ook maar zov[illegible] bepalingen maken t.o.z. van het werk v[illegible] de instelling, waarvoor die subsidie [illegible]geven wordt? Gaat de staats soms n[illegible] te ver?

We gaven toe dat de staat, daar [illegible] geld van de burgers is, moet weten w[illegible] het geld blijft, moet nakijken of [illegible] goed besteed is. Doch volgt daar nu o[illegible] uit, dat de staat mag komen met alle[illegible]lei minitieuse bepalingen omtrent h[illegible] werk van de gesubsidieerde instelling, be[illegible]palingen die afdalen tot de kleinste de[illegible]tails?

Dit alles geven we maar eens in over[illegible]weging.

Br[illegible]

ADAMSON SPEELT SAXOPHONE.